

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 3706/112/2006

DECIZIA CIVILĂ NR. 1247/2007
Ședința publică din 18 iunie 2007
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE : AUGUSTA CHICHIȘAN
JUDECĂTOR : MIHAELA SARACUT
JUDECĂTOR : CLAUDIA IDRICEANU
GREFIER : VICTORIA DĂNCILĂ

S-au luat în examinarea, pentru pronunțare, recursurile declarate de reclamanta SC [redacted] SRL, pârâții **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRIȚA NĂSĂUD** și **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR - DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ**, împotriva sentinței civile nr. 22 din 27.02.2007, pronunțată în dosarul nr. 3706/112/2006 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu intimata **BIROUL VAMAL BISTRIȚA**, având ca obiect anularea deciziei nr. 59 din 30.06.2006 emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, a actului constatator nr. 259/11.04.2006 emis de Biroul Vamal Bistrița și a actelor subsecvente: procesele-verbale nr. 22 și 23 din 12.04.2006 emise de biroul vamal.

În data de 12.06.2006 s-a înregistrat la dosarul cauzei un înscris din partea recurente SC [redacted] SRL, la care s-a anexat dovada plății în original a taxei judiciare de timbru în sumă de 2 lei, pentru recursul promovat în cauză, prin depunere la dosar a chitanței nr. 672119314 din 17.05.2007, iar în data de 15.06.2007 a depus la dosarul cauzei concluzii scrise.

Se constată că mersul dezbatelor și susținerile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 11.06.2007, încheiere care face partea integrantă din prezenta hotărâre, când pronunțarea hotărârii s-a amânat pentru termenul de azi.

CURTEA

Deliberând reține că,

Prin sentința civilă nr. 22, pronunțată la data de 27 februarie 2007, în dosarul nr. 3706/112/2006 al Tribunalului Bistrița-Năsăud s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta SC [redacted] SRL în contradictoriu cu pârâții **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD** și **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR**, prin **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ** și s-a dispus anularea în parte a deciziei nr. 59/30.06.2006 a pârâtei, a actului constatator nr. 259/11.04.2006 și a proceselor verbale nr. 22 și 23 din 12.04.2006 cu consecința exonerării reclamantului de la plata sumei totale de [redacted] RON reprezentând dobânzi, penalități și majorări de întârziere aferente perioadei 22 martie 2005-11 aprilie 2006.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut, în esență, că certificatul EUR 1 a fost eliberat cu neexecutarea ordinelor impuse prin Protocolul înțeles între părți...

eliberarea documentului de export iar înscrisul depus ulterior în probațiune nu confirmă respectarea condițiilor impuse la eliberarea certificatului EUR 1 pentru a asigura acordarea regimului preferențial astfel că actul constatator întocmit ulterior este legal cât privește, însă, sumele reprezentând penalități, dobânzi și majorări de întârziere, s-a reținut că acestea nu se datorează decât din momentul neachitării în termenul de grație prevăzut de art.61 alin.3 din Legea nr.141/1997 a sumelor stabilite suplimentar astfel că s-a apreciat că se impune exonerarea de la plata sumei de [redacted] RON care reprezintă aceste accesorii.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâții AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR, prin DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE CLUJ, solicitând modificarea ei în sensul respingerii acțiunii reclamantului ca nefondată. De asemenea, a declarat recurs și reclamanta SC [redacted] SRL solicitând instanței admiterea acestuia cu consecința admiterii acțiunii astfel cum a fost formulată.

În motivarea recursurilor declarate, recurentele AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR prin DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE CLUJ au criticat soluția instanței de fond susținând, în esență, că este nelegală întrucât își motivează soluția de admitere în parte a acțiunii reclamantei pe un text de lege abrogat respectiv art.61 alin.3 din Legea nr.141/1997, text ce a fost abrogat încă din anul 2004.

Prin recursul formulat, recurenta SC [redacted] SRL a arătat că în speță nu s-a pus problema autenticității actelor emise de autoritățile vamale germane, ci a veridicității înscrisurilor în baza cărora exportatorul a solicitat acordarea regimului vamal preferențial precum și respectarea procedurii instituite prin Protocol pentru obținerea înscrisurilor doveditoare. S-a arătat, de asemenea, că instanța a respins în mod greșit acțiunea reclamantei întrucât în speță nu există nici un dubiu asupra originii comunitare a produsului importat iar verificările efectuate de autoritățile germane au fost sumare limitându-se să-l întrebe pe exportator dacă a solicitat sau nu eliberarea certificatului. S-a susținut, că este inadmisibil ca acordarea unui regim vamal să depindă de memoria unei persoane respectiv dacă o persoană își amintește că în urmă cu un an a solicitat eliberarea unui certificat EUR și întrucât nu s-a făcut o verificare reală și serioasă cu privire la autenticitatea certificatului, autoritățile germane nu pot anula regimul vamal acordat în temeiul acestuia.

Analizând recursurile declarate de reclamanta SC [redacted] SRL și pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE CLUJ și AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR prin DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ prin prisma motivelor de recurs și a dispozițiilor art.304 și 304¹ C.pr.civ., Curtea reține următoarele:

Starea de fapt, vizând importul autoturismului și acordarea inițială a regimului vamal preferențial, nu va mai fi abordată de instanța de recurs, fiind corect relevată prin sentința recurată și necontestată de părțile litigante.

Curtea reține că, prin adresa nr. 17518/03.04.2006 (f.5 dosar fond), Autoritatea Națională a Vămilelor comunică Biroului Vamal Cluj, urmare a controlului a posteriori efectuat pentru importul amintit mai sus, administrația vamală germană a stabilit că certificatul EUR 1 cu nr. C [redacted] a fost eliberat incorect, autoturismul nefiind de origine preferențială, astfel că nu beneficiază de tarif vamal preferențial.

În considerarea acestui fapt, Autoritatea Națională a Vămilelor întocmește actul constatator nr. 259 din data de 11 aprilie 2006, stabilind că reclamanta mai datorează pentru importul efectuat o diferență de debite vamale în sumă totală de [redacted] RON, ulterior fiind încheiate și procesul verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata la termen a obligațiilor față de bugetul de stat, pe perioada 23 martie 2005-31 decembrie 2005 (f. 11 și urm. dosar

24

Contestația reclamantului împotriva actelor prin care s-au stabilit creanțele bugetare a fost respinsă de pârâta DGFP Bistrița-Năsăud prin decizia nr. 59/30.06.2006 reținând în considerente că reclamantul nu a făcut dovada originii bunului importat prin înscrisurile depuse, certificatul EUR neconfirmând că bunul acoperit de acest înscris este *originar* în sensul Acordului România – UE.

Potrivit disp. art. 105 din HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României, preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor, în speță certificatul Eur 1, și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.

Potrivit art. 16 pct. 1 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de "*produse originare*" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin OUG nr. 192/2001, produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România de prevederile acordului, prin prezentarea, *fie* a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1, ipoteza în speță, *fie*, în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații pe factură a exportatorului, ipoteză neîntrunită în speță; *singura derogare* permisă de Protocol în ceea ce privește documentele ce permit aplicarea acordului vizează cazurile specificate la art. 26, ipoteză neîntrunită în speță, când nu este necesar a se prezenta nici unul din documentele la care se face referire mai sus.

Întrucât rațiunea pentru care autoritatea vamală română a revenit asupra acordării tarifului vamal preferențial vizează chestiuni privind neregulata eliberare a certificatului, se va proceda mai întâi la examinarea procedurii de eliberare, astfel cum este impusă prin prevederile Protocolului.

Astfel, potrivit art. 17 din Protocol, certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 se eliberează de către autoritățile vamale ale țării exportatoare, în speță Germania, *pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat*, scop în care aceștia completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, cât și formularul de cerere, potrivit unor modele prestabilite în anexa nr. III a Protocolului.

În vederea realizării controlului *a posteriori*, de către autoritatea vamală română, a certificatului de origine, posibilitate conferită de disp. art. 106 lit. c din HG nr. 1114/2001, aceasta – în temeiul art. 32 din Protocol - a returnat certificatul Eur 1 autorității vamale germane, în vederea verificării ulterioare a acestuia, verificare ce vizează autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

Rezultatul verificării vămii germane a fost că exportatorul menționat în caseta 1 nu a vândut autoturismul și nu a întocmit nici o adeverință cu privire la circulația mărfii, astfel că nu se poate certifica faptul că autoturismul este de origine preferențială în sensul acordului încheiat între România și Comunitatea Europeană, reținând că, drept urmare, adeverința cu privire la circulația Eur 1 a fost întocmită ilegal. În acest sens, rezultatul verificării autorității vamele germane menționat expres în caseta nr. 14 a certificatului Eur 1, trimis pentru verificare, este că "nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute".

Acest rezultat al verificării a dus la invalidarea certificatului Eur 1 și la pierderea efectului acestuia: *aplicarea tarifului vamal preferențial*.

Reclamantul a încercat în diferite alte moduri a proba originea comunitară a autoturismului, susținând ca fiind notoriu faptul că autoturismele marca [redacted] sunt fabricate într-o țară aparținând Comunității; însă, acordarea tarifului vamal preferențial se face exclusiv în temeiul documentelor, *autentice și regulat emise*, consacrate ca acte probatorii în Proccotol.

Că este așa rezultă și din art. 55 al Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, potrivit căruia în aplicarea regimului tarifar preferențial, *regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor* sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte, în speță în Protocolul menționat.

Un argument în plus în acest sens este conferit de dispozițiile art. 23 alin. 2 din Protocol, care, deși nu este incident în speță, este relevant în argumentare întrucât consacră posibilitatea de aplicare a tarifului vamal preferențial exclusiv în baza documentelor de origine reglementate de protocol. Potrivit acestui text, "dovezile de origine prezentate autorităților vamale ale țării importatoare după expirarea termenului de prezentare prevăzut la paragraful 1 (respectiv 4 luni de la data emiterii în țara exportatoare) pot fi acceptate în vederea aplicării regimului preferențial, atunci când nerespectarea termenului se datorează unor împrejurări excepționale".

În speță nu sunt aplicabile nici prevederile art.20 alin.2 din Protocol, potrivit cărora în cazul în care produsele originare sunt plasate sub controlul unei unități vamale din Comunitate sau din România, este posibil să se *înlocuiască* dovada originii inițiale printr-unul sau mai multe certificate de circulație a mărfurilor EUR 1, în scopul trimiterii tuturor sau a unei părți din aceste produse, oriunde în interiorul Comunității sau în România întrucât bunul a fost importat efectiv în România și nu a fost plasat sub controlul autorității vamale.

Nici incidența art. 18 din Protocol nu poate fi reținută întrucât condițiile impuse prin acest text nu sunt incidente speței. Astfel, nu se poate pune problema că în cauză nu a fost eliberat un alt certificat întrucât a fost eliberat certificatul EUR 1 seria _____, invalidat cu prilejul controlului efectuat de emitent nu datorită unor motive tehnice ci datorită eliberării acestuia nelegal.

În considerarea celor arătate, Curtea reține că importul în speță nu beneficiază de regim vamal preferențial, reclamanta datorând bugetului de stat diferența de debite vamale calculate prin actul constatator contestat, din această perspectivă soluția instanței de fond fiind legală, înscrisul depus în probațiune, fără dată certă și fără ștampila societății fiind fără relevanță juridică.

În ceea ce privește majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere calculate anterior emiterii actului constatator, conform mențiunii din acesta că se vor calcula majorări de întârziere aferent perioadei 23 martie 2005-31 decembrie 2005, Curtea apreciază că, pentru perioada pentru care s-au calculat, acestea sunt datorate de reclamantă.

Astfel, potrivit disp. art. 115 alin.1 C.pr.fiscală, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere, iar conform art.116 alin.1 din același act normativ, dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Potrivit art. 109 alin.2 din același act normativ, pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora.

Coroborând dispozițiile legale invocate, se poate conchide că neplata diferenței datorate de titularul operațiunii comerciale în acest termen – calculat de la data comunicării actului - atrage plata de majorări de întârziere aferente acestei diferențe, în cuantumul stabilit prin lege, ori majorările și penalitățile de întârziere au fost calculate pentru o perioadă anterioară expirării termenului de plată, în cadrul controlului vamal a posteriori, devenind exigibilă la momentul stabilirii ei, iar neplata acestora în termenul legal face ca toate accesoriile calculate să fie corect impuse.

Prin urmare Curtea apreciază că reclamanta datorează majorări și penalități de

Reținând toate aceste considerente, Curtea apreciază recursurile pârâților ca fiind fondate, urmând a le admite astfel că – în temeiul disp. art. 312 raportat la art. 304 pct. 9 C.pr.civ. și art.20 alin.3 din Legea nr.554/2004 – va casa sentința civilă nr. 22/2007 a Tribunalului Bistrița-Năsăud și rejudecând pe fond litigiul va respinge acțiunea reclamantei SC [redacted] SRL; pentru aceleași considerente și în temeiul aceluiași dispoziții legale, instanța va respinge ca fiind nefondat recursul reclamantei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursurile declarate de pârâtele **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR prin DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRITĂ-NĂSĂUD** împotriva sentinței civile nr. 22, pronunțată la data de 27 februarie 2007, în dosarul nr. 3706/112/2006 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, sentință pe care o modifică în sensul că respinge acțiunea reclamantei SC [redacted] SRL. Respinge recursul reclamantei împotriva aceleiași hotărâri.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 iunie 2007.

PREȘEDINTE
AUGUSTA CHICHISAN

JUDECĂTORI
MIHAELA SĂRĂCUȚ CLAUDIA IDRIȚEANU

GREFIER
VICTORIA DĂNCILĂ

Red.MS/MS
3ex.-22.06.2007
Jud.fond V.Checec

